

Genetiivi (=ilmaisee omistajaa)

Saksassa on useampi eri tapa ilmaista omistamista.

1) omistuspronominin (mein, dein, sein...) kertailaan niitä myöhemmin

2) Ennen kaikkea ERISNIMEN yhteydessä käytetään:

S-genetiivi tai von-prepositio:

Peters Hund heißt Hugo.

Hugos Lieblingsessen ist Wurst.

Der Hund von Peter heißt Hugo.

Das Lieblingsessen von Hugo ist Wurst.

Die Bevölkerung von der Schweiz.

Toista näistä VON+DATIIVI voi käyttää myös yleisnimien yhteydessä (mutta ehkä lähinnä elävistä olennoista puhuttaessa):

Das Buch von dem Lehrer.

Der Lehrer von der Schule.

3) Ennen kaikkea YLEISNIMIEN (poika, koulu, hevonen...) yhteydessä:

Käyttämällä genetiivi-sijamuotoa, jolloin pitää ottaa huomioon omistajan suku

Suomenna:

Das Auto **des Vaters**. Das Lieblingessen **eines Hundes**.

Isän auto. Erään koiran suosikkiruoka.

Das Pferd **eines Mädchens**. Das Lieblingessen **des Pferdes**.

Erään tytön hevonen. Hevosen lempiruoka.

Das Kind **der Frau**. Das Kind **einer Frau**.

Naisen lapsi. Erään naisen lapsi.

Die Schule **der Kinder**.

Lasten koulu.

Jos omistaja on der- tai das-sukuinen:

Der/das -> des

Ein/ein -> eines

Lisäksi substantiivi saa päätteen S tai ES

Jos omistaja on die-sukuinen tai monikossa:

Die/die -> der

Eine -> einer

Substantiivissa ei tapahdu mitään muutoksia.

Huomaa, että ensin tulee omistettava ja vasta sitten omistaja
(saksalaiset tykkää laittaa aivot solmuun)

Mutta muuten ei ole sen kummempi asia kuin akkusatiivi tai datiivi,
täytyy vain muistaa hieman lisää päätteitä